

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.082/2016/13.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
é dr. Teremi Zsuzsanna előadó bíró
. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Percsy Tímea ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Simon Gábor ügyvéd

A per tárgya: gépjármű költségtérítés, jövedelempótló kártérítés
megfizetése és egyéb

igények

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.449/2015/5.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
14.M.417/2013/38.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.449/2015/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 25.000 (huszonötezer) forint és 6.750 (hatezer-hétszázötven) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a 249.400 (kettőszáznegyvenkilencezer-négyszáz) forint állam által előlegezett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felek 2011. június 1-jén határozatlan időre munkaszerződést kötöttek 3 hónap próbaidő mellett, felperes munkaköre kereskedelmi és marketing igazgató volt. A munkaszerződésben rögzítették, hogy felperes vezetőnek minősül. Felperes személyi alapbérét a próbaidőre a felek bruttó 611.200 forintban, a próbaidőt követően nettó 400.000 forintban határozták meg. Felperes a próbaidő lejártát követően 2011. szeptemberétől 2012. január végéig havi nettó 380.000 forint munkabérben részesült.
- [2] A munkaszerződés értelmében felperes jogosult volt a saját gépkocsiját igénybe venni a munkába járáshoz. A munkába járással és a munkavégzéssel felmerült utazások szabályos útnyilvántartás szerinti költségét a munkáltató a jogszabályoknak megfelelően vállalta megtéríteni. Alperes azt is vállalta, hogy külföldi munkavégzés esetén is megtéríti az utazással kapcsolatos költségeket.
- [3] A felek 2012. január 20-án módosították a munkaszerződést, mely szerint felperes 2012. február 1-jétől részben M-n, részben az Mt. 105. §-a szerint a kiküldetés szabályainak megfelelően O-ban végez munkát, a munkavégzés időtartama hozzávetőleg egyenlő a két országban. A módosított munkaszerződés tartalmazza a m. és az o. munkavégzési helyet, valamint azt, hogy 2012. február 01-től a felek felperes havi bruttó személyi alapbérét 250.000 forintra leszállították. Megállapodtak abban is, hogy felperes a kiküldetésére tekintettel a külföldi személyes költségeinek fedezésére napidíjra jogosult havi 750 euró átalányösszegben.
- [4] Felperes 2012. február 1-jétől kezdődően havi bruttó 250.000 forint személyi alapbérben részesült. Felperes O-ban munkát 2012. február 1-jét követően nem végzett. Ezen időponttól alperes felperest heti 20 óra részmunkaidős foglalkoztatásra jelentette be.
- [5] Felperes vezetett útnyilvántartást - bár az nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak -, azt rendszeresen leadta az alperesnek és ezeken az iratokon kettő alkalom kivételével aláírásával elismerte, hogy az utazás költségeit alperes részére megtérítette.
- [6] Alperes a 2012. november 19-én kelt felmondással felperes munkaviszonyát megszüntette, majd a felmondási idő alatt felperessel 2012. december 1-jén rendkívüli felmondást közölt.
- [7] Ezt követően felperes és alperes ügyvezetője több alkalommal

levelet váltott egymással. Ezekben felperes elmaradt munkabér, táppénz, szabadságmegváltás, gépjármű használati költségtérítés megfizetését és a munkaviszony megszüntetéséhez kapcsolódó igazolások kiadását kérte.

Alperes pedig írásban felszólította felperest a munkaköre átadására és arra, hogy a tulajdonát képező, a felperes használatába adott eszközökkel hiánytalanul számoljon el, azokat szolgáltatassa vissza.

A kereseti kérelem és alperes védekezése

- [8] Felperes 2013. április 11-én nyújtotta be keresetlevelét, melyben kérte megállapítani, hogy alperes a munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg és jogkövetkezményként kártérítés jogcímén 800.000 forint megfizetésére kérte kötelezni alperest.
- [9] Módosított keresetében ezen kívül munkabér-különbözet jogcímén 150.376 forint, a 2012. november havi elmaradt munkabér jogcímén 159.092 forint, betegszabadságra járó juttatás jogcímén 63.638 forint, szabadságmegváltás jogcímén 59.525 forint, gépkocsi költségtérítés jogcímén 974.400 forint, a munkaviszony megszüntetéséhez kapcsolódó iratok késedelmes kiadása miatt kártérítés jogcímén 1.725.000 forint, emberi méltóságot sértő magatartás miatt nem vagyoni kártérítés jogcímén 1.000.000 forint és a munkaszerződés-módosításban szereplő olaszországi foglalkoztatási kötelezettség alperes általi megszegése miatt jövedelempótló kártérítés jogcímén 2.265.000 forint és ezen összegek után késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni alperest.
- [10] A felülvizsgálati kérelemmel érintett gépkocsi költségtérítés és jövedelempótló kártérítés megfizetése iránti igényét az alábbiakra alapította.
- A gépkocsi költségtérítés megfizetésére alperest a munkaszerződésben foglalt megállapodás alapján kérte kötelezni 2011. június 1-től 2012. november 15-éig a korrigált munkába járási táblázat alapulvételével. Ezen a jogcímen kérte a jogszabály szerinti 9 forint/km amortizációs költség és egy opátiai úttal felmerült utazás költségének megfizetését is.
- [11] Jövedelempótló kártérítést azért igényelt, mert állítása szerint a munkaszerződés-módosításban rögzített foglalkoztatási kötelezettségét alperes megszegte azzal, hogy őt O-ban nem foglalkoztatta, kiküldetési rendelvényt nem adott, az o. fióktelepen történő foglalkoztatási kötelezettségének alperes a saját érdekkörében felmerült okból nem tett eleget. Az összegszerűséget 10 hónapra a havi 750 euró költségátalány, összesen 7.500 euró ítélet meghozatalakor középárfolyam alapján jelölte meg. Hivatkozása szerint a módosított munkaszerződésben munkabérének leszállítására kizárólag az időben megosztott foglalkoztatás érdekében került sor, a kiesett munkabért az o. munkavégzésre tekintettel fizetendő költségátalány díjazás

ellensúlyozta volna.

- [12] Alperes a kereset elutasítását kérte. A felülvizsgálati kérelemmel érintett igényeket alaptalannak tartotta. Állította, hogy az útnyilvántartásban megjelölt gépjármű költségtérítést megfizette, az ezt meghaladó igény pedig a munkaszerződés alapján alaptalan. Hivatkozott arra is, hogy a munkaszerződésben előírt szabályos útnyilvántartást felperes nem vezetett, alperesnek olyat nem adott le, ezért amennyiben a gépkocsi költségtérítést nem kapta volna meg, azt akkor sem kifogásolhatná alappal.
- [13] Az o. munkavégzés hiányára alapított kártérítési igénnyel összefüggésben állította, hogy alperes kötelezettségszegést nem valósított meg, kárt nem okozott. Felperes kötetlen munkarendben dolgozott, amelyből az következik, hogy nem kellett részére kiküldetési rendelvényt kiadni. Amennyiben felperes szerint erre szükség lett volna, akkor neki kellett volna azt kérnie az együttműködési kötelezettségre figyelemmel. Rámutatott arra is, hogy a módosított munkaszerződés értelmében az o. munkavégzés esetére megállapított juttatás költségátalány, mely az o. munkavégzéssel kapcsolatban felmerült költségek fedezésére szolgál, az nem tekinthető munkabérnek. Költségei felperesnek nem is merültek fel arra figyelemmel, hogy egyetlen napot sem dolgozott O-ban.
- [14] Alperes viszontkeresetet is előterjesztett, melyben 476.200 forint távolléti díj és 35.000 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni felperest. A távolléti díjat arra figyelemmel kérte, hogy a felperes munkaviszonya megszüntetésekor a munkakörét nem adta át, a kártérítés megfizetését pedig amiatt, hogy az alperes tulajdonát képező és az alperes által felperes részére a munkavégzéséhez átadott eszközökkel felperes nem számolt el, ezért a részére átadott eszközök ellenértékének megfizetésére köteles.
- [15] Felperes a kártérítés jogcímén előterjesztett viszontkereseti kérelmet nem vitatta, azt meghaladóan azonban a viszontkereset elutasítását kérte.
- [16] Az elsőfokú bíróság a 14.M.417/2013/5. számú, 2013. június 22-én jogerőre emelkedett végzésében a keresetlevelet a rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítására és a 800.000 forint kártérítés megfizetésére irányuló részében idézés kibocsátása nélkül elutasította a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 130. § (1) bekezdés h) pontja alapján.

Az első és másodfokú ítélet

- [17] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 14.M.417/2013/41. számú végzésével kijavított 14.M.417/2013/38. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperes részére munkabérkülönbözet jogcímén 150.376 forintot és ezen összeg után 2012. január 20-tól a kifizetés napjáig járó törvényes kamatot, elmaradt munkabér jogcímén 159.092 forintot, szabadságmegváltás jogcímén 59.525 forintot,

betegszabadságra járó juttatás jogcímén 63.638 forintot, gépjármű költségtérítés jogcímén 749.269 forintot, jövedelempótló kártérítés jogcímén 1.845.975 forintot és ezen összegek után 2012. december 7-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 135.300 forint perköltséget, megállapította, hogy ezt meghaladóan a felek saját költségeiket maguk viselik.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek felmondási időre járó távolléti díj jogcímén 476.200 forintot, kártérítés jogcímén 35.000 forintot és perköltség jogcímén 32.000 forintot.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak 182.000 forint eljárási illetéket, és megállapította, hogy a fennmaradó 309.800 forint eljárási illeték és a 15.700 forint viszontkereseti eljárási illeték az állam terhén marad.

- [18] A gépjármű költségtérítés megfizetése tárgyában döntését a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (továbbiakban: régi Mt.) 153. § (1) bekezdésére és a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: új Mt.) 51. § (2) bekezdésére és a munkaszerződés 12. pontjára alapította.

- [19] Kizárólag a munkába járási költségelszámoláson szereplő, felperes kézírásával feltüntetett 40.000 forint megfizetését látta megállapíthatónak, ezt meghaladóan azonban álláspontja szerint alperes nem tudta bizonyítani a gépjármű költségtérítés megfizetését.

Hangsúlyozta, hogy felperes munkaviszonya kezdeti időszakában az erre a célra szolgáló formanyomtatványon útnyilvántartást vezetett, majd később kilométer elszámolásra vonatkozó nyilvántartást. A perben becsatolt dokumentációk az okiratban szereplő összegek felperes részére történő kifizetését ítéleti bizonyossággal nem támasztják alá, melynek magyarázata az, hogy a „kifizetve”, „kifizető”, „dátum” „átvevő” kifejezések gumibélyegzővel kerültek az okiratokra. Gumibélyegző bármikor előállítható, ezért nem zárható ki az, hogy az okiratok felperes által történő elkészítését és aláírását követően kerültek elhelyezésre az okiratokra a gumibélyegzős lenyomatok.

A felperes aláírása ezért kizárólag azt támasztja alá, hogy az iratokat felperes készítette. A 2012. október hónapra vonatkozó elszámoláson a kifizetés dátuma és az átvétel dátuma nem egyezik, mely a felperes hivatkozását támasztja alá.

- [20] Az elsőfokú bíróság a jövedelempótló kártérítés iránti igényt a jogalap tekintetében megalapozottnak találta. Megállapította, hogy alperes megsértette a régi Mt. 102. § (1) bekezdésében és az Mt. 51. § (1) bekezdésében írtakat az alábbiak miatt.

Felperes vezető állású munkavállalónak minősült és munkaidejét, pihenőidejét szabadon osztotta be, amely azonban nem azt jelenti, hogy saját maga volt jogosult meghatározni azt, hogy a munkáját hol végzi. A kötetlen munkarend nem jelenti egyúttal azt, hogy a vezető

állású munkavállaló saját maga jogosult meghatározni, hogy milyen feladatot és hol végez el. A foglalkoztatási kötelezettség vezető állású munkavállaló esetében is a munkáltatót terheli és a foglalkoztatási kötelezettség körébe tartozik az is, hogy a munkáltató a munkavállalót meghatározott munka ellátásával bízta meg, azaz a munkáltató határozza meg azt, hogy a munkavállaló - legyen szó akár vezető állású munkavállalóról - pontosan hol és milyen munkát köteles elvégezni.

Amiatt, hogy alperes felperest nem a módosított munkaszerződésben foglaltak szerint foglalkoztatta, felperesnek kára keletkezett, mivel az olaszországi munkavégzés hiányában a havi 750 euró költségátalányt nem kapta meg.

- [21] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint helyesen hivatkozott felperes arra, hogy a személyi alapbérének leszállítására az időben megosztott foglalkoztatás érdekében került sor, hiszen az így kiesett munkabért kompenzálta volna az o. munkavégzésre tekintettel fizetendő díjazás.

Abból a körülményből, hogy az alperes a munkaszerződés módosítását követően a felperest 4 órás részmunkaidős foglalkoztatásra jelentette be, az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy alperes joggyakorlása rendeltetésellenes volt, alperesnek nem irányult tényleges szándéka arra, hogy a munkaidő fele részében felperest O-ban foglalkoztassa.

A káronszerzés tilalmára figyelemmel az elsőfokú bíróság a felperes által megjelölt forint összegből az 1997. évi LXXXI. törvény 21. § c) pontja értelmében 18,5 %-ot levonásba helyezett és a fennmaradó összeg megfizetésére kötelezte alperest jövedelempótló kártérítés jogcímén.

- [22] Az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét - annak nem fellebbezett részét nem érintve - a megfellebbezett részben részben megváltoztatta, az alperes részéről fizetendő gépjármű költségterítés összegét 749.269 forintról 101.525 forintra leszállította, a jövedelempótló kártérítés jogcímén előterjesztett keresetet elutasította, a felperes által az alperes részére fizetendő 135.300 forint és 32.000 forint perköltség összegét 350.000 forint + áfa összegre felemelte, az alperes által fizetendő illeték összegét 182.000 forintról 29.500 forintra leszállította, míg a fennmaradó 309.800 forint államot terhelő eljárási illetéket 462.200 forintra felemelte, egyebekben az ítéletet helybenhagyta.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 150.000 forint + áfa másodfokú költséget.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 8.500 forint fellebbezési eljárási illetéket az államnak, míg megállapította, hogy a fennmaradó 203.900 forint fellebbezési és 162.200 forint csatlakozó fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

- [23] A fellebbezést túlnyomórészt megalapozottnak, míg a csatlakozó fellebbezést alaptalannak találta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felek által indítványozott körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, azonban részben a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével állapította meg a tényállást.

- [24] Alperes fellebbezésében alappal hivatkozott arra, hogy önmagában abból, hogy az általa csatolt okiratokon a „kifizetve” kifejezés bélyegzővel került feltüntetésre, nem következik az, hogy a csatolt okiratok bizonyítékként nem értékelhetők. Bár a munkaszerződésben valóban feltételként volt feltüntetve a szabályos útnyilvántartás benyújtása, azonban megállapítható volt, hogy az alperes a felperes kimutatásait befogadta annak ellenére, hogy azok nem voltak szabályos útnyilvántartásnak tekinthetők és megállapítható volt az is, hogy alperes felperes részére az utazása folytán felmerült költségek egy részét megtérítette. Emiatt alappal az alperes nem hivatkozhat arra, hogy felperes nem szabályszerű útnyilvántartásokat csatolt. Megállapította, hogy az útnyilvántartásokon a felperes aláírása különböző helyeken szerepelt és voltak olyan nyilvántartások is, amelyekben összevonva fizette ki alperes a felperes részére az adott összeget. Ekkor több hónapra csak egy aláírás szerepelt a nyilvántartásokon. Felperes az útnyilvántartásokat aláírásával látta el, ezzel igazolta, hogy az ott szereplő összegeket átvette. A törvényszék álláspontja szerint felperesnek az őt terhelő bizonyítási teher ellenére nem sikerült bizonyítani azt, hogy a csatolt dokumentumok tartalma nem valós, a bizonyítatlanság következményét felperes tartozik viselni. Ezért azokra a hónapokra (2011. június-július, 2012. március-április) kötelezte alperest gépjárműköltség megfizetésére, amely hónapok nyilvántartásán felperes aláírása nem szerepel átvevőként. Az o. út költségének megfizetése iránti igényt nem találta megalapozottnak amiatt, hogy arról útnyilvántartást felperes alperesnek nem nyújtott be és a felmerült költségeket sem bizonyította.
- [25] A jövedelempótló kártérítés iránti kereseti kérelmet elutasította. Álláspontja szerint a mindkét fél által aláírt módosított munkaszerződéshez képest a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy abban - a kiküldetésre tekintettel külföldi személyes költségei fedezésére napidíjra - megállapított havi 750 euró átalányösszeg nem a költségei fedezésére szolgáló ellentételezés, hanem munkabér volt. A törvényszék szerint ezt a tényt felperesnek nem sikerült bizonyítania. Az pedig nem volt vitás, hogy felperes nem végzett munkát O-ban, így ezzel kapcsolatban semmiféle kiadása, költsége nem keletkezett, ezért nem tarthat igényt a külföldi személyes költségei fedezésére.

A felülvizsgálat kérelem és ellenkérelem

- [26] Felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, másodlagosan pedig a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése

mellett az első-, illetve a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.

[27] Hivatkozása szerint a törvényszék a Pp. 206. § (1) bekezdés rendelkezésének megsértésével hozta meg az ítéletét, a jogerős ítéletben megállapított tényállás a lefolytatott bizonyítási eljárás anyagától eltér, a bíróság a bizonyítékok egybevetése és értékelése során kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott.

[28] A gépjármű költségtérítés megfizetése iránti kereseti kérelem elbírálásakor a másodfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, így nem értékelte a 2012. október hónapra vonatkozó elszámolást, melyen a kifizetés dátuma és az átvétel dátuma nem egyeznek meg egymással.

Figyelmen kívül hagyta a törvényszék a bizonyítékok értékelésénél a felperes által okirattal is igazolt hivatkozást, mely szerint amikor felperes az okiratokat elkészítette és aláírta, akkor a gumibélyegzős lenyomatok még azokon nem szerepeltek. Nem lehetett volna figyelmen kívül hagyni annak tényét sem, hogy a felperesi dokumentumok, az útnyilvántartások egésze a kereset benyújtását követően a birtokából kikerült, ekkortól azokkal már kizárólag alperes rendelkezett. Ekként azokat alperes használhatta fel akár az eredetitől eltérő adattartalommal saját eljárási cselekményei érdekében.

[29] A jövedelempótló kártérítés jogcímén előterjesztett kereseti kérelméről a törvényszék a régi Mt. 102. § (1) bekezdése rendelkezésének megsértésével hozta meg döntését, mellyel egyező tartalommal időközben hatályba lépett az új Mt. 51. § (1) bekezdése.

Megsértette a másodfokú bíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 339. §-át is. A jövedelempótló kártérítés iránti igénye elutasításakor nem vette figyelembe az eljárás során bizonyított azon tény, hogy alperes a munkaszerződés módosítását követően a felperest 4 órás részmunkaidős foglalkoztatásra jelentette be előle eltitkolva. Megismételve az alapeljárásban hivatkozottakat hangsúlyozta, hogy a módosított munkaszerződés tartama ellenére alperes felperest 0-ban nem foglalkoztatta, nem adott konkrét kiküldetési rendelkezést az o. munkavégzésre, konkrét munkaköri feladatait nem határozta meg. A módosított munkaköri leírásban a hazai munkaköri kötelezettségeit részletezte, az egyéb tennivalókat csak megemlítette.

[30] Sérelmezte, hogy nem tett a másodfokú bíróság észrevételt arra, hogy nyilvánvalóan a munkafeladatok teljesítéseként fogadta el alperes még több hónapig az alperes székhelyén a napi 8 órás munkavégzést, mely az eljárásban tényszerűen és hitelesen dokumentálásra is került.

A felülvizsgálati eljárásban a Pp. 272. § (1) bekezdésében írt határidőn túl bejelentette, hogy hamis magánokirat felhasználásának vétsége megalapozott gyanúja miatt a rendőrhatalóság nyomozást rendelt el.

- [31] Alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a bizonyítékokat részletesen és teljes körűen értékelte mind a gépkocsi költségtérítés, mind a jövedelempótló kártérítési igény megítélésénél. A másodfokú bíróság önállóan mérlegelhetette a peradatokat és jogában állt az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást megállapítani. Felperes felülvizsgálati kérelmében felülmérlegelést kért, mely nem lehetséges. Hivatkozott állításai alátámasztására a BH2012. évi 118. és a BH2013. évi 119. számú jogesetekben foglaltakra. Bejelentette, hogy a felperes által a jogerős ítélet megismerését követően tett büntetőfeljelentésnek a valósághoz nincs köze amellet, hogy annak a felülvizsgálati eljárás szempontjából nincs jelentősége, mivel a felülvizsgálati eljárásban nincs helye bizonyításnak.

A Kúria döntése és indokai

- [32] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [33] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.
- [34] A Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a jogerős határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. A fél a Pp. 272. § (2) bekezdésében írt együttes törvényi feltételeknek akkor tesz eleget, ha a felülvizsgálati kérelemben egyrészt megjelöli konkrétan a megsértett jogszabályhelyet, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést is tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmi követelményekkel [1/2016. (II.15.) PK. vélemény].
- [35] Felperes a felülvizsgálati kérelmében azt állította, hogy a törvényszék a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértésével hozta meg az ítéletét. A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.
- [36] A felülvizsgálati kérelem első pontjában a gépjármű költségtérítésről szóló jogerős döntést vitatva felperes a Pp. 206. § (1) bekezdésén kívül anyagi jogszabálysértést nem jelölt meg.
- [37] Önmagában a Pp. 206. § (1) bekezdésére alapított felülvizsgálati kérelem nem eredményezheti a felülvizsgálati kérelem

eredményességét a Pp. 272. § (2) bekezdés értelmében. Függetlenül attól ugyanis, hogy ha az eljárási jogszabály megsértése megállapítható, nem vonható le arra következtetés az anyagi jogszabályhely megjelölése hiányában, hogy az anyagi jogszabályhely megsértése is megvalósult. Azaz jelen eljárásban a tényállás esetleges iratellenes, téves megállapítása az anyagi jogszabályhelyek [régi Mt. 76. § (4) bekezdés, 153. §, új Mt. 51. § (2) bekezdés] vizsgálata nélkül nem eredményezheti a felperes által kért gépjármű költségtérítésről szóló döntést.

Emiatt a Kúria a gépjármű költségtérítésre vonatkozó, felperes által előterjesztett érveléssel nem foglalkozhatott.

[38] A felülvizsgálati kérelem második pontjában felperes a jövedelempótló kártérítés iránti igénye jogszabálysértő elutasítása alátámasztására a Pp. 206. § (1) bekezdésén kívül a régi Mt. 102. § (1) bekezdése, az új Mt. 51. § (1) bekezdése és a régi Ptk. 339. § megsértésére hivatkozott.

[39] A régi Mt. 102. § (1) bekezdése és az új Mt. 51. § (1) bekezdése értelmében a munkáltató köteles a munkavállalót a munkaszerződés és a munkaviszonyra vonatkozó szabályok – illetve a régi Mt. 102. § (1) bekezdése szerint az egyéb jogszabályok – alapján foglalkoztatni.

[40] Felperes a régi Mt. 102. § (1) bekezdése és az új Mt. 51. § (1) bekezdése megjelölésével a munkáltatói kötelezettségszegés tényét kívánta alátámasztani.

[41] Felperes az elsőfokú bíróság által a jövedelempótló kártérítés jogcímén megítélt összeg helyességét állította, az elsőfokú bíróság döntését kérte hatályában fenntartani, ezért egyértelmű, hogy felperes a 2.265.000 forint iránti igényét kártérítési igénynek tekintette.

A jövedelempótló kártérítés szabályai a munkajogban speciálisak, azokat a régi Mt. IX. fejezete és az új Mt. XIII. fejezete tartalmazza.

A régi Mt. szabályozása szerint a régi Ptk. szabályai csak mögöttes szabályként alkalmazandók akkor, ha a kérdésről a régi Mt. nem rendelkezik, és amennyiben a régi Ptk. alkalmazása munkajogi elveket nem sért (BH 2007. 271. jogeset).

A 2014. március 14-ig hatályos új Mt. 177. §-a értelmében a kár megtérítésére egyekben a régi Ptk. XXXI. fejezetének szabályait kell alkalmazni.

Az új Mt. 177. §-a az egyebekben szót használja, mely megfogalmazás arra utal, hogy azon kérdésekben alkalmazandó a régi Ptk. 2014. március 14-ig, amelyeket az új Mt. nem szabályoz. Mivel a kártérítési felelősséget az új és a régi Mt. is részletesen szabályozza, a régi Ptk. 339. §-ára hivatkozás a Pp. 272. § (5) bekezdésben írt követelményeknek nem tesz eleget.

[42] A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelemben felperes nem téves jogszabályhelyet jelölt meg a jogszabálysértés tényére történő helyes hivatkozás mellett. Felperes ugyanis a felülvizsgálati kérelmében nem elírta a jogszabályhelyet, hanem a

tévesen megjelölt jogszabályhely mellett a jogszabálysértés tényére is tévesen hivatkozott a régi Ptk. 339. § (1) bekezdésében írt kártérítési szabály tartalmának nem szó szerinti idézésével. Ezért a Pp. 272. § (3) bekezdésében írtak sem alkalmazhatók (BH2014. évi 344. jogeset).

- [43] A fentiek alapján a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [44] A Kúria kötelezte a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, mely áfa-val növelt ügyvédi munkadíjból áll. Ennek mértékét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja, (4) és (5) bekezdése és a 4/A. § alapján állapította meg.
- [45] A Kúria a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § alapján rendelkezett arról, hogy a le nem rótt eljárási illetéket a felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel az állam viseli.
- [46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. június 22.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Patakiné dr. Teremi Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Nné

tisztviselő